

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)

Štev. (Nº) 17

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

7 de mayo - 7. maja 1992

BOG ŽIVI VES SLOVENSKI SVET!

DR. JULIJ SAVELLI

TRI DOLŽNOSTI

Slavnostni govor

Nad 40 let trajajoči Veliki petek našega naroda se je končal in narod je dočakal svojo Veliko noč. Danes je svoj gospod in kot enakovreden član prištet v družbo narodov. Odslej si bo sam koval svojo srečo.

Veselje ob zarji vstajenja je upravičeno, ne sme pa nas uspavati. Velikonočna zarja v luči katere se kopamo, nam sveti tudi v bodočnost, da v njeni luči jasneje vidimo, kje smo in kaj nam je storiti na nadaljnji poti. Dan je že visok; po veselju in praznovanju nas sedaj čaka delo, graditev. Sledimo pesnikovim besedam, ki nas opozarjajo:

*Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
naše delo in trud naj Bog blagoslovi!*

V zavesti dolžnosti, ki nas je več kot 40 let priganjala k delu za našo ohranitev, za zvestobo našim koreninam, ob velikih zgodovinskih dogodkih, ki jih doživljamo, ne smemo obstati na naši poti. Ta je še vedno pred nami široko odprta in se širi in veča. Cilj še daleč ni dosežen in vedno izraziteje se nam stavlja na pot. Zvestoba zahteva od nas sedaj še več.

Kot Slovenci in kristjani se moramo ob zori vstajenja, ki je zasijala narodu, še bolj zavedati, da smo njega del, zato pa sograditelji njegove bodočnosti ter soodgovorni za uspeh in delo. Naše delo v emigraciji še ni končano. Postaja pa iz dneva v dan težje, več ga bo in s tem več naporov ter posameznih in skupnih žrtev.

Trojna dolžnost je sedaj pred nami, v tri smeri bomo morali usmerjati svoje delo.

Prva dolžnost nam narekuje še naprej skrb za našo ohranitev v tujem svetu. Če je te vrste delo doslej zahtevalo mnoge žrtve in smo iz leta v leto ugotavljali, da je postajalo zahtevnejše, a tudi potrebnejše, vidimo, da bo bodočnost še zahtevnejša in da bo pritisk na našo odgovornost vedno silnejši. Rodovi, ki tu rastejo, bodo zahtevali vedno več slovenske čuječnosti ter več zagnanosti in idealizma. Naše šole se bodo morale še bolj truditi, da bodo izvrševale svoje poslanstvo. Naše organizacije bodo morale pri svojem delu zažareti z večjim ognjem slovenskega idealizma in s posodobljenimi metodami pomagati oblikovati nove rodove, ki bodo poroštvo naše bodočnosti v svetu in opora domovini.

Zato naše delo tu ni končano. Ne! Dvakrat več ga je in kos mu bomo le, če se bomo v vztrajnosti izpopolnjevali. Naše slovenstvo ne sme biti le naša pesem in ples ter prijateljski domač razgovor, ampak živa slovenska zavest, izpričana z vedno bolj živo in pravilno slovensko besedo. Odgovorni smo ne le za ohranjanje, ampak tudi za krepitev in zdravo rast našega jezika med nami. S pisanjem, z branjem, z govorico. Ne pustimo, da bi nam očitali, da smo ostali z jezikom za desetletja zadaj. Jezik živi in mi moramo živeti z njim.

Druga naloga nam usmerja poglede k bratom-rojakom, do katerih smo doslej — Bog ve iz kakšnih razlogov — ostajali hladni, se od njih držali v neki nerazumljivi

oddaljenosti in jih prepuščali njihovi lastni usodi. Morda nas je ločeval sum, da niso povsem enakih misli z nami, ker nas ob prihodu v tujino niso lepo sprejeli, da so jih v tujino vodili drugi razlogi kot nas, da so tudi oni do nas zadržani. Čas je, skrajni čas, da te svoje odnose do njih revidiramo. Po krvi in jeziku so nam bratje. Ne le kot takim, ampak tudi kot kristjani smo jim dolžni prožiti roko. Kot mi, tudi oni potrebujejo bratske opore, dobre besede in pomoči za svojo duhovno in narodno rast. Priznajmo, da smo grešili v tem pogledu, da smo se ločevali, namesto da bi v medsebojni pomoči in spoštovanju reševali nje in sebe. Naj bi se odslej nihče naših bratov po naši krivdi ali malomarnosti ne izgubil. Spoštujemo njihovo morebitno drugačnost, v skupnih rečeh pa si bodimo v pomoči in edini. „Kdor pravočasno spozna, bo s pridom zdravil, kdor je zamudil čas, priložnost je zapravl.“ (Dušan Ludvik)

Obljubo izpolnjevanja te dvojne dolžnosti: našega pomožnega dela in vztrajanja v zvestobi idealom in naše ponujene roke bratom v tujino. To naj bo naše darilo, ki ga prinašamo svobodni domovini na oltar.

Potem si pa naložimo še tretjo, tudi zelo važno, morda trenutno največjo dolžnost: dolžnost do domovine. Pomagajmo ji vsak na svoj način in po svojih močeh. Če doslej tega nismo mogli, ni bila naša krivda. Odklanjali so nas, bili smo pač izobčenci iz narodovega občestva, predmet neizmerne sovraštva in blatenja. Le sanjati nam je bilo dovoljeno o domovini in njeni sreči. Zdaj je čas sanj minil, pota so odprta. Vsak naj zase išče način, kako bo pomagal. Naše prizadevanje bodi predvsem posvečeno prenovi vsega življenja. Ne pustimo, da bi ga prenavljali prebarvani prenovitelji in njih sopotniki, ki se še vedno ponujajo kot rešitelji. Štirideset let so imeli časa, da bi kaj naredili. Ves ta čas so sistematično rušili stare vrednote in domovino pustili v popolnem moralnem, verskem in gospodarskem razdejantju. Da, še narodnost so mu hoteli uničiti. A to jim ni uspelo, kot jim ni uspelo preprečiti, da na ruševinah zadušeni plamen svobode ne bi vzplamtel, da prinese prečiščenje in novo, zdravo narodno in državno življenje. Če govorimo in pojemo o Sloveniji v svetu, ki je povsod, kjer je naš rod, kjer so naši bratje, nam dolžnost do matične domovine sedaj narekuje enako skrb, kot smo jo imeli doslej za nas v zdomstvu in zamejstvu. Tudi to delo bo težko; ne bo brez truda in znoja; veliko dobrote in trdne volje bo zahtevalo, pa tudi veliko ljubezni in razumevanja.

Pomagati moramo graditi novo domovino, kjer bodo vsi njeni sinovi in hčere v medsebojnem spoštovanju, v pravici in ljubezni, ne glede na razlike v mišljenju, ki so nas in nas bodo vedno ločevale, delali za skupno dobro. *Prižgimo*, kot je napisal pesnik, v naših srcih toplo luč in postavi-

Nad. na 2. str.

37. slovenski dan v Slomškovem domu

Glavno slovensko življenje se odvija v posameznih okrajnih domovih, tako da se na Slovenskem dnevu dobimo iz vseh okrajev vsakič v drugem domu, se pozdravimo in porazgovorimo, si ogledamo kulturni program in prisluhnemo govornikom.

Letošnji Slovenski dan se je odvijal v Slomškovem domu v Ramos Mejiji na belo nedeljo. Že opoldan so se zbrali predstavniki domov in člani okrajnega doma pri dviganju zastav in petju državnih himen. Vse navzoče je pozdravil predsednik doma Marjan Schiffrer s kratkim, a pomembnim nagovorom, ki smo ga objavili v prejšnji številki našega lista na uvodnem mestu. Sledila je maša za vse Slovence, ki jo je daroval delegat prelat dr. Alojzij Starc skupaj z župnikom Jožetom Škerbcem.

Veliko ljudi je ostalo na kosilu, ki so ga skrbno in okusno pripravile domače gospodinje.

Popoldan pa so se pričeli zbirati rojaki od vseh strani Vélikega Buenos Airesa na popoldansko slavlje. Na vrtu je pričel program napovedovalec Tone Rode, nakar je predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod pozdravil vse navzoče, predvsem predstavnike domov in organizacij. Posebej je še pozdravil uradno prisotne predstavnike predvojnih priseljencev, ki so tako prvič uradno prišli na ta vseslovenski dan. Bili so to Rudolf Živec, predsednik Trigla-

va, podpredsednik Slovenskega društva v Bernalu Oskar Škrilec in predsednica Zveze emigrantov iz Benečije Isabel Topatigh.

V kratkem nagovoru je prof. Vivod poudaril, da upamo v bodočnost, ker stojimo na trdnih tleh preteklosti, in da bi končno vsi skupno delovali, čeprav vsak s svojo identiteto.

Slavnostni govor dr. Julija Savellija prinašamo kot uvodnik.

Zatem sta nam živahno zaplesali dve folklorni skupini — pristavska in ramoška — nekaj lepih narodnih plesov, prekmurskih in gorenjskih. Pristavske vodi Héctor Aricó, ramoške pa Anka Smole.

Potem so si gostje lahko ogledali „stan-te“, ki so jih postavili posamezni domovi, na katerih so ponujali pijačo in jedačo, spominčke in knjige. Slovenci iz Bariloč so ponovili svojo razstavo o vzponu na Capillo in postavitvi spominskega križa, kar si je ogledalo veliko število prisotnih.

Proti večeru se je pričela predstava Finžgarjeve igre Naša kri v režiji Maksa Borštnika in izvedbi Slovenskega gledališča. Poročilo o premieri smo že podali v prejšnji številki; lahko samo rečemo, da je bilo občinstva za polno dvorano.

Proti večeru so se gostje še pogovorili ob pogrnenih mizah, mladi so lahko zaplesali, prijateljstva so se poglobila.

Lep večer je zaključil tako bogat in dobro obiskan Slovenski dan.

Kandidati za ministre

Dr. Janez Drnovšek je bil izvoljen za novega predsednika slovenske vlade pred nekaj dnevi, sedaj pa je predložil seznam predlaganih kandidatov za ministrska mesta predsedniku skupščine dr. Bučarju, ki bo sklical parlament za 14. maj, da tam potrdijo ministrsko listo.

Tako ni čudno, da se je med nami v Buenos Airesu v nekaterih medijih že v soboto govorilo, da je vlada potrjena, kar pa ni res, je šele predlagana, a niti še ni popolna in je tudi možno, da bodo nekatera imena spremenjena ali pa ne bodo potrjena. Ljubljansko Delo je objavilo nekatera tendenčna poročila, ki so tudi odmevala med nami, zato nam je tajništvo Slovenskih kr-

ščanskih demokratov poslalo v ponedeljek, 4. maja faks, ki ga objavljamo v celoti, kakor nam je tudi posredovalo ponedeljkovo Delo s komentarji. Videti je, da je vsa vlada zelo levičarska in ni zadovoljila nobenega, ne bivših komunistov, ki so dobili premalo resorjev, kot tožijo, pa tudi liberalni demokrati, katerih predsednik je Drnovšek, se zelo jezijo, ker da so premalo upoštevani in da dr. Drnovšek dela preko stranke zelo samosvoje. Poleg tega so še razklani, kakor tudi zeleni. Logično je, v novi vladi ni krščanskih demokratov, ne Kmečke zveze-SLS ne Pirnatovih demokratov in Grosovih liberalcev, ki tako predstavljajo opozicijo.

Nad. na 2. str.

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI NE SODELUJEJO V NOVI VLADI

Sporočamo, da nihče od predlaganih kandidatov za vlado dr. Drnovška ni kandidiral s soglasjem vodstva Slovenskih krščanskih demokratov in ni član naše stranke. Navedba v nekaterih medijih, da je g. Janez Jeraj član SKD, ne ustreza resnici.

Slovenski krščanski demokrati
izvršilni odbor - tajništvo

Ljubljana, 4. maja 1992.

TRI DOLŽNOSTI

Nad. s 1. str.

mo na svetilnik staro vero in poštenje, zaupanje, dobroto in ljubezen (St. Janežič).

Danes doma ni vse, kot si želimo, vendar se ne bojmo prihodnosti domovine. Pot v lepše je tudi tu dolga, a vztrajnost je sila, ki premaga vse ovire. Ob vsaki priložnosti sogradimo našo Slovenijo: ob obiskih, v govorjeni in pisani besedi prepričujemo z ljubeznijo in skrbjo, a tudi zahtevamo, da se nam naše delo vse od začetkov revolucije pa do danes oceni pravično.

Sogradimo domovino! Utrujmo brate v spoštovanju temeljnih pravic, ki morajo biti podlaga novega narodovega življenja. Kot Slovenci imamo pravico polnopravno sodelovati, svetovati, zahtevati in tudi obsojati. Dejstvo, da je bil le z nekaj protiglasovi izglasovan zloglasni čl. 55 slovenske ustave, nam je dovolj močan klic, kje je naše delo. Krivica, storjena nerojenim, je vnebovpijoča in sramota za narod. Nam ne gre za oblast, kot nam hočejo očitati tisti, ki so se za njo borili in jo hočejo še obdržati. Gre nam za lepšo bodočnost domovine v popolni svobodi in nje absolutnem spoštovanju ter v odločnem odklanjanju osebnih

koristi skupin, ki za narodu tuje ideale že ribarijo v kalnem in na račun trpečega naroda. Dvignimo ta narod spet k samozavesti, vrnimo mu spet vero v božjo postavo, ki edina vodi po pravi poti. Po svojih močeh pomagajmo vsem, ki se doma in v tujini trudijo za prenovitev domovine tam, kjer je prenovitve krvavo potrebna. Z lepo besedo, kjer je na mestu, pa z energično obsodbo vsega, kar je obsodbe vredno. Kdor je kriv, naj mu ostane pečat krivde. Komur je bila krivično odvzeta čast, naj se mu čimprej pravično vrne. Tat naj bo obdolžen kraje, nedolžno trpeči naj dobi zaščeno. Vse to, za nas, ki smo daleč od domovine, pa posebej še molitev, so temelji, na katerih je mogoče graditi nov svet zaupanja, medsebojnega spoštovanja, ljubezni in vzajemnosti.

Ko bo čas toliko dozorel, da bodo vse glavne zapreke za enotno sodelovanje v prid narodu in državi odstranjene, in bo začela domovina iz polnih pljuč dihati novo življenje, si bomo s Prešernom lahko veselili src nazdravili: ne le „BOG ŽIVI VES SLOVENSKI SVET!“, ampak tudi z besedami pesnika himne svobodnih Slovencev: „SLOVENCE EDINE VSE BOG NAJ ŽIVI!“

Kandidati za ministre

Nad. s 1. str.

Navajamo listo predlaganih ministrov s kratko omembo stranke, ki ji pripadajo, in življenjskimi oz. političnimi podatki.

Predsednik vlade:

dr. Janez Drnovšek, ekonomist, bivši predsednik predsedstva Jugoslavije, sedaj predsednik liberalnih demokratov.

Podpredsedniki vlade:

za splošne zadeve:

dr. Jože Pučnik (Social-demokratske stranke — SDSS) roj. 1932, dr. sociologije, predsednik SDSS in bivše koalicije DEMOS.

za gospodarstvo:

mag. Herman Rigelnik, roj. 1942, bivši član CK Zveze komunistov, direktor Gorenja, minister v Zemljaričevi vladi. Baje sedaj ni član prenoviteljev.

za družbene dejavnosti:

mag. Viktor Žakelj, predsednik Socialistične stranke, bivši svetovalec predsedstva Slovenije, podpredsednik RK SZDL in član partije.

Minister za notranje zadeve:

Igor Bavčar, Demokratska stranka, je ostal na istem mestu.

Minister za zunanje zadeve:

dr. Dimitrij Rupel, Demokratska stranka, je ostal na istem mestu.

Minister za obrambo:

Janez Janša, SDSS, ostal na istem mestu.

Minister za zakonodajo:

Lojze Jenko, nestranski, 1943, ostal na istem mestu.

Minister za energetiko:

mag. Franc Avberšek, 1947, inž. rudarstva, stranka neodvisnih, predsednik velenjskega rudnika lignita.

Minister za malo gospodarstvo:

Maks Tajnikar, 1951, dr. ekonomije, SDP - bivši komunisti.

Minister za industrijo in gradbeništvo:

Dušan Šešok, ekonomist, nestranski, prej minister za finance.

Minister za trgovino:

Jože Jeraj, na istem mestu, je pred dve mesecema nadomestil ministra Bastla.

Minister za turizem in gostinstvo:

mag. Janez Širše, 1950, ekonomist, nestranski, bivši svetovalec predsedstva SFRJ, šef kabineta dr. Drnovška.

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:

mag. Jože Protner, 1944, biotehnik, li-

beralni demokrat, poslanec, direktor mari-borskega Vinaga.

Minister za varstvo okolja in urejanje prostora:

Miha Jazbinšek, arhitekt, 1941, zeleni, ostal na istem mestu.

Minister za promet:

Marjan Kranjc, inženir, 1927, SDSS, ostal na istem mestu.

Ministrica za delo:

Jožica Puhar, sociologinja, 1942, SDP, na istem mestu.

Minister za zdravstvo, družino in socialno varstvo:

dr. Božidar Voljč, zeleni, na istem mestu, ko je pred meseci zamenjal Katjo Boh, ki je odšla na Dunaj.

Minister za borbe in vojaške invalide:

Miloš Prosenč, 1938, učitelj, SDP, bivši tajnik predsedstva CK ZKS in predsednik skupščine, sedaj član vodstva prenoviteljev.

Minister za šolstvo in šport:

dr. Slavko Gaber, 1958, sociolog, liberalni demokrat, univ. prof.

Minister za znanost in tehnologijo:

dr. Peter Tancig, inž., 1944, zeleni, ostal na istem mestu.

Minister za kulturo:

mag. Borut Šuklje, 1958, filozof, socialistična stranka, glavni urednik TV.

Minister za Slovence po svetu in narodnosti v Sloveniji:

dr. Janko Prunk, 1942, zgodovinar, SDSS, med drugim napisal „Pot krščanskih socialistov v OF“, višji znanstveni delavec na inštitutu za zgodovino delavskega gibanja.

Trije resorji ostajajo še prazni, ker se niso mogli sporazumeti o njih. Dolžnosti ministra za finance bi zaenkrat opravljal sam predsednik vlade dr. Drnovšek, področje prevosodja in uprave si želijo bivši komunisti (!!!), kakor tudi planiranja.

Ta predložena lista je po pisanju Dela v ponedeljek, 4. maja še vedno zelo sporna in je možno, da nekateri ne bodo potrjeni. Prenovitelji zahtevajo važnejše resorje (npr. kulturo), liberalni demokrati čutijo, da jih Drnovšek potiska ob stran, zelenim je Avberšek trn v peti, itd. Opazno je, da je bila glavna skrb vreči Peterleta in njegovo vladno, kar se je posrečilo z glasovi Pučnikovih socialdemokratov, zelenih, Ruplovih demokratov (vse to je bivši Demos) ter prenoviteljev, socialistov, liberalnih demokra-

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Predsednik je odletel na enotedensko potovanje po Bližnjem vzhodu. Obiskal bo te dni tri arabske države (Saudsko Arabijo, Kuwait in Egipt) in še Turčijo. Morda bo to zadovoljiva prilika, da pozabi na nekatere težave, ki se medtem seveda ne bodo razblinile in ga bodo zvesto čakale do povratka. Sem spada brez dvoma celotna zadeva socialnega stanja prebivalstva.

UDAREC, A Z ROKAVICO

Končno so se škofje odločili in objavili kritično izjavo, naslovljeno na vlado, v kateri so zahtevali, naj se cena reaktivacije razdeli uravnovešeno, ne pa da bi vso težo naložili na najrevnejše sloje. Škofje je v ta korak prepričalo stanje, ki je pereče zlasti v notranjosti države. Res je bila izjava umirjena (udarec, a z rokavico), vendar je bila vlada razočarana, saj je za preprečitev tega koraka uporabila vse sile.

Seveda je predsednik in za njim notranji minister skušal odjek potišati. A delo ni bilo lahko. Zlasti še ne, ker je pred dnevi vlada kazala svoje veselje, ker so škofje odklonili avdienco vodstvu obnovljene CGT. Pa se je dogodilo, da so v drugem tednu svojega zasedanja ta korak popravili in delavske zastopnike javno sprejeli.

Tedaj je Menem sklenil, da se ni bosti s Cerkvijo, in se odločil, da „sprejme“ škofsko kritiko in napove tudi nove ukrepe vlade na socialnem področju. Za priložnost te napovedi je izbral otvoritev rednega zasedanja kongresa za letošnje leto. To je tradicionalno (kot predvideva ustava) na prvi maj. Na tem letnem nagovoru parlamentu in narodu je Menem napovedal nov gospodarski razvoj in seveda boljšo razdelitev bogastva, ki ga bo država deležna vsled tega razvoja. Ni pa seveda konkretno nič omenil, kako bo vlada storila, da bo pospešila to gospodarsko blagostanje, ne kako bo poskrbela, da ga bodo deležni vsi sektorji družbe. Zanimivo ob tem je, da se otvoritve kongresa tradicionalno udeležijo tudi predstavniki Cerkve. To pot pa ni bilo nobenega. Slučaj? Znak protesta zaradi namena, da se v novi ustavi loči Cerkev od države? Nov udarec, to pot bolj prikrit?

SILA KOLA LOMI

A pustimo to polemiko med predsednikom in cerkveno hierarhijo. Zanimivo pa je pregledati nekatere trditve, ki krožijo v vladnih krogih in se nanašajo na „boljšanje“ socialnega stanja. Vladne osebnosti, zlasti okoli gospodarskega ministrstva, seveda govore pretežno o kupni moči plač; a jemljejo kot bazo mesec marec 1991, ki je bil zgodovinsko eden najtežjih mesecev, ko so se številke tako križale, da je predstavljal zgodovinski padec kupne moči plač. V primeru s tem mesecem je vsako stanje delavstva raj na zemlji. Dejstvo pa je, da je od začetka novega gospodarskega načrta že leto dni večina plač zamrznjenih, medtem ko so cene rasle in dosegle v nekaterih področjih tudi 30%.

Drug dokaz, ki ga predstavlja vlada, je ta, da je vidna gospodarska reaktivacija: več je proizvodnje, več se prodaja, več se kupuje. A dejstvo je, da ta proizvodnja in sledeči izkupiček pade v območje posestnikov, ne pa delavcev. Ti žive ob istih plačah, a v

tov in nove stranke neodvisnih. Vsi ti bodo težko dosegli soglasje v vladi. Tako da bo ta le prehodna.

Po Delu (ki so ga po faksu posredovali Slovenski krščanski demokrati)

slabših okoliščinah. Mnogi pripadniki srednjega sloja morajo naknadno zapravljati denar, ker sindikalna socialna skrbstva delujejo vedno slabše, in mnogi sežejo po privatnih zdravniških institucijah. Enako se dogaja s šolstvom, ko vedno večji krogi prebivalstva pošiljajo otroke v privatne šole, ker so državne v vedno hujši krizi. In to z istimi plačami kot pred letom. Ni čudno, da je nekdanj mogočni kovinski sindikat napovedal stavko. Vlada namreč vztraja, naj se povišice uredijo posebej v vsakem podjetju, sindikati pa hočejo doseči splošno povišico. Ker se gremij in podjetniki ne strinjajo, je stavka pred nami.

Nekaj podobno lažnivega se dogaja z upokojenci. Pred dnevi je Menem zatrdil, da argntinski upokojenci pravzaprav ne živijo tako slabo. Mesečno prejemajo 150 dolarjev in edinole v Združenih državah imajo boljše pokojnine, v vseh drugih latinskoameriških državah pa slabše. Morda res. A vprašanje je tudi, koliko si argentinski upokojenec more kupiti za tistih borih 150 pesov in koliko upokojenec v katerikoli drugi državi za mnogo manjšo pokojnino. Vedno pademo na isto točko kupne moči, ki v naši državi nenehno pada. V takem stanju, ko niti ni jasno, kdaj in kako bo vlada prešla v drugo obdobje gospodarskega načrta, to je v produktivno reaktivacijo, sila stiska široke ljudske množice. Zlasti še, ko je vzgoja, kot smo že omenili, v vedno slabšem stanju, ko je zdravstveni sistem v rastoči krizi in ko socialne podpore izginjajo — razen pred volitvami...

IN ŠE NA KRATKO

Omenili smo že pot predsednika Menema na Bližnji vzhod. Ta obhod ima bistveno gospodarski značaj. Gre za iskanje novih tržišč za argentinske pridelke. Dejstvo je, da spričo vedno hujšega uvoza argentinski pridelki doživljajo močno konkurenco na lastnem tržišču. Iz Brazilije (v sklopu skupnega trga Mercosur) a tudi iz Čila doživljamo prvo poplavo pod okriljem poceni dolarja. Omenili smo tudi že nekajkrat hudo nevarnost deindustrializacije.

Bližnji vzhod pa nudi nekatere zanimive prilike in nič boljšega, kot da se predsednik sam za to zanima. Obenem pa bo Menem skušal tudi v Kuwaitu doseči, da bi argentinska podjetja sodelovala pri obnovi države, ki je bila porušena v vojni v Perzijskem zalivu. O tem se je že mnogo pisalo, padale so lepe obljube, zlasti zaradi argentinskega vojaškega posega v tej vojni, a cvenka doslej še ni videl nihče.

Ima pa potovanje seveda tudi politični prizvok. Menem skuša zbrisati negativni vpliv, ki ga je imelo njegovo potovanje v Izrael med arabskimi veljaki, in seveda vsi proizraelski nastopi v zadnjih časih. Posledica tega je, da se niti ne bo mogel ustaviti v Siriji, domovini svojih prednikov, ker ga tam zaradi že omenjenih proizraelskih nastopov nočejo niti videti. In še to je zanimivo: v Menemovi komitivi ni nobene ženske in nikogar z judovsko krvjo. Tako so zahtevale vlade obiskanih držav. Pač čudno „gostoljubje“.

Za konec se vrnimo k prvemu maju in otvoritvi zasedanja v kongresu. Medtem ko je predsednik govoril, je bilo praznih vsaj 40 poslanskih sedežev. Nekateri vsled upravičenih izostankov, drugi vsled protesta. A to je prvič, da se je to pokazalo. Druga leta so ta mesta napolnili priliznjenci. Letos se nihče ni upal. Preveč je namreč svež spomin na „lažnega poslanca“, ki je vladi zmešal štrene.

Ločitev duhov v Sloveniji

Ponatiskujemo članek gospe Spomenke Hribar iz sobotne priloge Dela (18. aprila 1992), ki kaže na globoko idejno ločitev, ki se pojavlja v slovenskem prostoru. Ob njem bodo bralci lahko sami presodili, s kakšnimi razlogi so zrušili Demosovo vlado Lojzeta Peterleta.

SPOMENKA HRIBAR

Zaustaviti desnico

Pravim: zaustaviti — ne omogočiti, preprečiti. Desnica spada v parlament, desnica v evropskem pomenu in desnica v našem „domaćem“ pomenu. Naša desnica je vse bolj ekskluzivna, agresivna, vse manjšo distanco ima do sebe, vse bolj nastopa v imenu svoje absolutne resnice. Ob volitvah smo pričakovali, da bo pri njih enkrat za vselej konec absolutnih resnic, nastopanj, v imenu ene same resnice, vendar je bilo to očitno zmota.

Začelo se je pravaprav nedolžno: sem in tja kakšna bolj „goreča“ izjava, nato ora-et-labora govori, nato se je zaslila „rekatolicizacija slovenstva“, pojavile so se poljavne okrožnice Demosovim veljakom na terenu, pa razglašanje tistih, ki niso za prepoved splava, z morilci. Potem zahteva po spremembi imen ulic, ne le tistih z imenom tega ali onega odreda, ampak tudi za spremembo ulic z imeni talcev.

Pred sprejetjem zakona o denacionalizaciji smo slišali izjave, da Cerkev ne bo zahtevala nekdanjih veleposestev in gozdov, zdaj se kopicijo zahtevki po vrnitvi nacionaliziranega, in ko bodo zbrani vsi, bomo lahko empirično ugotovili, da Cerkev zahteva nazaj vse.

Pa zmerjanje tistih, ki zastopajo svoje legitimne interese, z izdajci. Na TV gledamo vsako nedeljo „obzorja duha“, vidimo pa religiozne oddaje — da ne bo pomote, je že prav, da so tudi take oddaje na tv, toda ambiciozni naslov „obzorja duha“ pove, naj bi ne bilo ničesar drugega pod soncem, kar bi še lahko spadalo pod „obzorja duha“. Še malo, pa bodo teologi pisali našo polpreteklo zgodovino. Antikomunizem pa je sploh bistvo naše narodne biti, narodnoosvobodilni boj je bil samo revolucija, če že ne velika zmota, pa vsekakor sramota naše zgodovine...

Civilnih pobud ni, civilna družba (za katero je jasno, da lahko eksistira vse, če je v korelaciji s pravno državo) je poniknila, širijo se oportunistični, kameleonstvo, li-zunstvo, hinavščina... Še včeraj rdeči se danes spreminjajo v črne, preživetveni gon se oblikuje v pravi ideološki zagon.

Pa Karitas (vse doslej sem menila, da je to izključno humanitarna organizacija!), ki prek vodstev vrtcev pošilja anketni vprašalnik staršem, ali želijo za otroke religiozno vzgojo v vrtcih (namesto da bi to isto povprašali prek župnišč in na podlagi krstnih knjig!). Pa podučevanje in poučevanje, pa gledanje v pamet, dušo in pod kovter...

Kakor da bi se ponavljala zgodovina izpred petdesetih let: v boj smo šli z enkratnim ciljem: „boljše življenje“, potem pa se je kar nenadoma na tej poti izkazalo, da isti cilj ne pomeni istega za vse. Medtem, ko so nekateri želeli spravo in boljše življenje za vse in vsakogar, so drugi za tem gibanjem kovali predvsem svojo oblast. So svoj cilj enačili s svojo premočjo nad vsemi drugimi. „Narodno spravo“, ki je toliko ljudem pomenila sprostitev, svoboditev, končno že izenačitev ljudi po človeškem dostojanstvu, padec absolutne resnice in priznanje resnice vsakogar, so jo drugi razumeli kot začetek svoje Resnice, kot vstajenje spet ene, njihove, ene same Resnice. Namesto komunizma — antikomuizem.

Morda je prav tu izvir vseh nesporazumov: medtem ko je nekaterim antikomu-

zem pomenil gibanje za spremembo (komunističnega) sistema, so ga drugi razumeli kot vznik lastne resnice kot edine Resnice (in Pravice). Antikomunizem je postal čista pozitivnost, vrlina; temelj, na katerem se utemeljuje sedanja desnica. Kakor da se ne bi bilo nič zgodilo, kakor da antikomuizem ni s svoje strani soodgovoren za državljansko vojno pri nas, kakor da ne bi bil kriv tolikih žrtev.

Kaj se je zgodilo? Če se desnica sklicuje predvsem na „krščanski etos“, potem lahko rečemo, da gre tukaj tudi za vprašanje samega krščanstva. Tisti, ki nastopajo v imenu svoje resnice kot Resnice, so kristjani, ki menijo, da imajo absolutno resnico v zakupu, se imajo za vsevedne učitelje vesoljnega stvarstva, ki bi brez njih živelo v temi, in vzgojitelji, ki morajo pogane in ateiste naučiti dostojnosti. So izvoljeno ljudstvo, vsi drugi ljudje s(m)o lahko kvečjemu material, sredstvo za dosego njihovega zemskega/nebeškega Cilja. Nič ljubezni do bližnjega ni v tem, nič dopuščanja drugega kot drugega, kar je bistvo sprave! Samo oni naj bi bili tisti, ki vedo, kaj je skrivnost, in imajo zato tudi svetost samo v zakupu: zanjo vedo, so njeni nosilci, vsi drugi pa s(m)o v temi ali pa krivo-verci.

Malokdo je razumel epohalni pomen diskusije o „svetosti življenja“, še manj, od kod silovitost upiranja desnice tej predlagani ustavni preambuli. Epohalna indolentnost opozicije in njenega slepega ateizma je kriva, da se ta spor ni odločil v prid novi paradigmi, paradigmi, ki „svetost življenja“ razume v neideološkem pomenu novega načina bivanja človeka: sočloveka dopuščajočega, v spravljenosti s seboj in naravo, kot bitja skrivnosti. Malokdo je dojel, da je tako postavljena „svetost življenja“ najhujši napad na nosilce „nove“ Resnice, saj jim spodrežuje njihov piedestal z dezideologizacijo svetega — hkrati pa ne negira krščansko artikuliranega svetega, preprosto rečeno: „posvečenim“ jemlje svetost ter njihovo lastnino. Svetost ni lastnina verujočih, v dimenziji svetega smo vsi ljudje, kot posamezni „človeki“, ki imamo vsak svojo usodo, življenje in smrt.

Ne, ni čudno, da se je tako razmahnilo sovraštvo do demokratov, ki s(m)o to paradigmo zastopali, saj le-ta najgloblje posega v Legitimnost vsevednih, v razlagalce krščanske resnice kot absolutne Resnice.

Drugi greh, ki s(m)o ga naredili demokrati, je upiranje vladnemu zakonu o lastninskem preoblikovanju podjetij (mimogrede: njegov avtor je kristjan dr. Jože Mencinger — dokaz, da je kristjan lahko „samo“ kristjan, če je res kristjan), s katerim je hotela vladajoča garnitura urediti še materialno bazo svoje politične oblasti: s poddržavljanjem podjetij po eni strani in z malovredno razdelitvijo dela delnic — tako, za pesek v oči lahkovernemu ljudstvu...

Demos je nastal iz intelektualnega gibanja okrog Nove revije in Društva pisateljev (ki in ker sta izražala interes „širokih ljudskih množic“) ter iz prve politične stranke Slovenske demokratične zveze. Personifikacija Demosa je bil dr. Jože Pučnik, ki je civilna, laična, dostojanstvena oseba. Toda vodja Demosa je bil samo do nastopa oziroma ustoličenja g. Peterleta za predsednika izvršnega sveta. Odtlej je g. Peterle poose-

bljeni Demos. Škoda, da je g. Pučnik iz osebne odprtosti in benevolentnosti to spregledal — spregledali smo tudi drugi. G. Peterle je svoj položaj, ki mu ga je Demos dodelil, vzel kot Pravico in kot osebno Zaslugo. Mož, ki mu je bila z izvolitvijo za predsednika izvršnega sveta podeljena, je vzel kot samoumevno zgodovinsko Poslanstvo. Odtlej je začel sam diktirati politiko Demosa; Demos mu je nenadoma postal sredstvo lastne moči. In tisto, kar je bilo ustanoviteljem Demosa cilj: duhovna prostost in blaginja državljanov, je postalo zgolj ideološka floskula, saj je bilo že vnaprej znano tako to, kaj je duhovna prostost („obzorja duha“), kakor tudi „blaginja državljanov“, in se vse bolj odmika v nedoločljivo prihodnost... krivi so pa komunisti, pa prejšnji sistem... — vse drugo, samo nesposobnost g. Peterleta voditi konsistentno in učinkovito gospodarsko politiko ne. Antikomunizem je postal alibi za lastno nesposobnost desnice in njeno nepripravljenost za iskanje nacionalnega konsenza, sprave. Sprave ni, ker je antikomuistična stran „pozabila“ na skromnost človekove resnice in meni, da ima Resnico v zakupu, in ker je izrinila iz srca ljubezen do bližnjega: Svojo neenakopravnost v komunizmu (ki jo doživljajo kot mučeništvo) hočejo nadomestiti z nadoblastjo danes. Taki „kristjani“, če niso večvredni, čutijo to kot manjvrednost, podrejenost; med večvrednostjo in manjvrednostjo ni nič. Kjer pa je nekdo več vreden, namreč v človeškem smislu, od drugega, ki je apriori manj vreden (Mi imamo dušo, vi pa ste brezverci), sprave ni, ker ni ljubezni, dopuščanja drugega kot drugega. Danes se javno piše, da so si spravo izmislili komunisti, da bi se izognili kazni in maščevanju. Če bi meni že šlo prvenstveno za to, je iz takih izjav jasno, za kaj gre njim: za kazen in maščevanje. „Zdaj smo Mi na vrsti!“

G. Peterle seveda nima nobenega smisla za to, da bi iskal konsenz v bistvenih nacionalnih odločitvah — kako tudi, ko pa naj bi bil nosilec, celo poosebljenje absolutne resnice? Kdor pozna absolutno resnico, ne potrebuje sodelavcev, ne nacionalnega konsenza, ampak podrejene in, seveda, sovražnike (izdajalce), da bi lahko opravičil vsakokratni manko ali fiasco svoje politike.

Mi smo, očitno, še vedno arhaična, mitološka družba, družba neavtonomnih ljudi, ki potrebujejo kot nadomestek za lastne pomanjkljivosti mitološko poosebljenje svojih interesov. Samo zato je lahko prišlo do te prevare, da namreč povsem dobronamerni ljudje, ki se imajo za kristjane, vidijo v g. Peterletu poosebljenje svojih interesov in krščanskega poslanstva. Peterle po tej logiki ni več zgolj konkretna, bolj ali manj sposobna oseba, ampak poosebljeni Kristjan. Zanje danes pomeni braniti Peterleta braniti krščanstvo. In ne vidijo, da prav braniti Peterleta pomeni škodovati krščanstvu, namreč tistemu, ki je radodarno in radoživ, ljubezensko in ljubeznivo odprto za svet in bližnjika. Z drugimi besedami; če kaj škoduje krščanstvu, je to zagotovo taka pritlehna, manipulatorska in hinavska politizacija, kakor jo izvaja g. Peterle.

Od tistega trenutka, ko je g. Peterle svojo funkcijo predsednika vlade zenačil s (krščanskim) poslanstvom, se je šele zares začel pohod desnice. Daleč sem od tega, da bi krivila njega kot osebo in mu pripisovala takšen namen: struktura našega političnega življenja in predvsem stanje duha je tisto, kar ga je takega naredilo in postavilo. Toda dejstvo je, da so odtlej pri nas stvari postavljene na glavo. To je najbolj plastično razvidno iz njegovega pisma, ki naj bi ga kot izjavo o lojalnosti podpisali vsi ministri. Namesto da bi g. Peterle, potem ko je Demos (zaradi različnih, legitimnih političnih opozicij znotraj sebe) razpadel, sam preveril svojo legitimnost, tako da bi parlamentu skupaj s svojo vlado ponudil odstop, izganja iz vlade

ministre, ki mu niso všeč, ki mu niso lojalni. Lojalnost se ne meri več glede na zavze-manje za nacionalne koristi, ampak po tem, koliko je kdo poslušen v razmerju do g. Peterleta osebno in njegove ideološke obar-vane politike. Stvari gredo še dlje, do absurda: vlada je principiarno odgovorna parlamentu, g. Peterle pa v svojem pismu zahteva, da ga parlament podpre, vlada naj bi bila tista, ki legitimizira parlament, ne pa obratno.

In konstruktivna nazaupnica (Ta je ustavni institut stabilnosti! Namreč vlade!) je g. Peterletu odveč, ker ga moti in ogroža, zato je svoji logiki primerno izjavil, da bo treba to zadevo premisliti in urediti... Se pravi odpraviti. Torej atakirati uporabo ustavne pravice, uporabe konstruktivne nazaupnice kot zlorabo. Kako je že bilo nekoč rečeno? „Demokracija da, razkroj ne.“ Ja, res smo nekoč poslušali, da svobodno živeti pomeni izrabljati svobodo in demokracijo — kakor da ne bi svobodno živeti pomenilo prav svobode in demokracije.

In ljudstvo? Ljudstvo pride zmeraj prav. Če volilne zakonodaje, ki ti ustreza, ne moreš izsiliti zlepa, jo boš pa zgrda. Bomo pa o volilni zakonodaji razpisali referendum!

Ne glede na to, da referendum o volilni zakonodaji oziroma o odločitvi, kakšen volilni sistem hočemo, ni izvedljiv ne po stari ne po novi ustavi brez dvetretjinske večine v parlamentu, je vprašanje predlaganega referenduma nekaj posebnega. Načelno seveda ni mogoče biti zoper referendum. Na to računajo tudi njegovi manipulatorji. In načelno seveda referendum tudi ni sporen. Toda hudič je v podrobnostih, se pravi v izvedbi.

Kako boš ljudem razložil razliko med večinskim in proporcionalnim sistemom? Teško, vsaj v referendamskem vprašanju. Toda lahko s propagandno preproščino: ljudem enostavno pojasniš, za kaj gre: če ste za večinski sistem, ki ga zastopamo Mi, ste za Nas, če pa za proporcionalnega, ki ga hočejo imeti komunisti (in komunisti so, seveda, vsi, ki niso z Nami!), ste za komuniste in za to, da vas bodo strahovali, sikarirali, pobijali... Rezultat tega referenduma bi torej bil, da bi se volivno telo razdelilo na dva (sovražna) tabora in to še pred regularnimi volitvami. Namesto da bi imeli večstrankarske volitve, pri katerih se volivno telo razdeli večstrankarski demokraciji primerno na več konkurenčnih (ne sovražnih!) strank glede na njihove različne programe, bi dobili pred regularnimi volitvami razbitost na dva sprta tabora. Kje je tu prostor za večstrankarski sistem? In kje je potem mogoče doseči nacionalni konsenz? In v čem sploh? Zdaj ni več zunanjega sovražnika, zdaj smo mi sami gospodarji ali hlapci lastne moči in/ali nemoči. Ne moreta nas več združevati sovraštvo (do tujega), ampak le ljubezen do bližnjika, toleranca do drugega in drugačnega.

Toda predlog/zahteva po referendumu o volilnem sistemu dokazuje, da se desnica ni pripravljena odreči nobenemu sredstvu za dosego svojih ciljev, niti manipuliranju z ljudstvom, volivci ne.

Menim, da bi Demokratska stranka morala podpreti kandidaturu dr. Janeza Drnovška za novega mandatarja vlade, čeprav, priznam, s stisnjenimi zobmi. Tedaj, ko je imel kot nadstrankarski kandidat največ možnosti, je bila njegova neodločnost tista, ki je vso zadevo zavrtela v brezupne akcije iskanja novega mandatarja. In še potem, ko je kot predsednik opozicijske Liberalnodemokratske stranke imel vso možnost, da kandidira, se je obotavljal; ko pa je zaradi njegove neodločnosti skupina 4+1 kandidirala Bavčarja za mandatarja, pa so se nenadoma pojavili kot konkurenti. Kakor koli že, desnico je treba zaustaviti, zato menim, da bi človek, ki vsaj ni obremenjen z ideo-

Nad. na 4. str.

Simpozij o lastninjenju

Na Bledu se je pred kratkim vršil simpozij o privatizaciji v Vzhodni Evropi. Navzoči so ugotovili, da vsak formalni prenos lastninskih pravic na privatnike še ne ustvari avtomatično odgovornih lastnikov. To dejstvo pa obtežuje najbolj tiste postopke, ki slonijo na porazdelitvi podjetij med ljudstvo.

Lastninjenje dosedanje državne imovine v Vzhodni in Srednji Evropi povzroča velike probleme tako reformatorjem kakor ekonomom. To se je pokazalo na simpoziju, katerega sta pripravila „Slovenian Private Enterprise Association“ (SPEA) in londonski „Centre for Research into Communist Economies“ (CRCE). V večini dežel, kjer hočejo izvesti reforme, namreč še nimajo tozadevne zakonodaje. Poleg tega gopodarstveniki, ki imajo pomisleke glede že obstoječih oblik lastninjenja, v dveh letih še niso zmogli izdelati nobenega prepričljivega predloga. Splošno enotni so si pa bili, da tkzv. „britanska varianta privatiziranja“ v postkomunističnih državah ni zadostna. Število podjetij je tako veliko in ocenitev njihove tržne vrednosti tako težavno, da bo običajna privatizacija zaradi pomanjkanja notranjega kapitala in malega zanimanja inozemskih invezorjev trajala še dolga leta. Skoro vsi predlogi raznih znanstvenikov so naleteli na tehnične ovire, ki so trenutno praktično nepremostljivi.

Važna točka razlogov je bila, kako dosezi „odgovorne lastnike“ v primeru porazdelitve del podjetij. Izkazalo se je, da novi, posamezni lastniki atomiziranih podjetij komaj dojamajo dejansko odgovornost, katero so prevzeli. Večjih skupin delničarjev pa še ni zaznali. Poleg tega primanjkuje razvitega finančnega trga, kot npr. bank in drugih denarnih ustanov, ki bi nastopale kot posredniki.

Ocenjevali so primer Poljske, kjer so izvršili množično privatizacijo po inspiraciji ameriškega ekonomista Sachs. Mnogi navzoči so imeli pomisleke za tak način. Še večjo kritiko je doživela Češka, ker je formiranje „odgovornega lastnika“ prepuščeno tržnemu gospodarstvu. Državlani namreč lahko svoje pravice na solastništvo prepustijo katerikoli novonastali privatni

investicijski družbi — tudi inozemski.

Z velikim zanimanjem so navzoči sledili poročanju dr. Jožeta Mencingerja o predlogih lastninjenja v Sloveniji. Slovenskemu parlamentu sta bila predložena dva načina, katera pa je parlament ovrzel.

Mencingerjev načrt je postopna privatizacija, t. j. Mencinger zagovarja počasno lastninjenje brez razdelitve imovine na ljudstvo. Tako naj bi bilo 10% kapitala samoupravnih podjetij prodanih v obliki delnic na domače in izozemske invezorje. Ostalih 90% pa naj bi bilo naloženih v državnem skladu in naj bi se nato letno privatiziralo vsaj po 10% vrednosti.

Dr. Umek pa je zagovarjal drugi način, katerega je podprl tudi ameriški znanstvenik Jeffrey Sachs. Predlaga, da bi se bistvene dele kapitala podjetij preneslo na vrsto privatnih investicijskih družb, te bi pa prevzele delno razdelitev delnic zaposlenim in ostalim Slovincem. Pri 40% družbene lastnine, ki je bila namenjena odplačevalni privatizaciji so vzeli za osnovo odplačane privatizacije knjižno vrednost družbenega premoženja in ukinili ocenjevanje.

Ker je parlament zavrnil tudi ta predlog, se sedaj nahaja v pretresanju nov model.

Razvila se je močna debata, ki je nato prešla na politično raven. Dr. Mencingerju so očitali, da ločuje ljudi po tem, koliko zmorejo plačati. Na ta način je izločena večina Slovencev — pravijo Umekovi pristaši in vprašujejo, kateri privatnik v Sloveniji pa je sedaj tako finančno močen? Kdor namreč zmore, bi si po Mencingerjevem predlogu zagotovil visok delež družbene lastnine, ki bi jo počasi odplačeval deset ali pa več let. Igor Umek pa zagovarja stališče, da je pri lastninjenju treba upoštevati tudi družbeno pravičnost, ki ima cilje kot so: razvoj trga kapitala, ravno uspešno in družbeno pravično porazdelitev družbene lastnine ter hitro preobrazbo gospodarstva v sodobno tržno gospodarstvo.

Na simpoziju navzoči so si bili enotni le v predlogu, naj se lastninjenje v Sloveniji izvrši kar najhitreje.

Po NZZ priredila D-ova

ZAUSTAVITI DESNICO

Nad. s 3. str.

loškim mesijanstvom in jemlje svojo predsedniško vlogo pragmatično, vendarle bil primeren za to, za kar gre: da začnemo pragmatično gospodarsko politiko in pustimo ljudem njihova svobodna prepričanja in njihove duše pri miru.

Demokratska stranka, ki je glavni „spielverderber“ Demosovega desnega ekstremizma, je nedvomno povzročila, da nova „dolomitska izjava“ ni bila podpisana, čeprav so posledice „dolske izjave“ bile prav blizu temu, zato je seveda grda z vseh strani: z opozicijske, ker smo bili v Demosu, z demosovske, ker smo „spielverderberji“. Za nas, ki smo principialna državnotvorna stranka, so stvari komplicirane tudi čisto pragmatično. Seveda ni nobenega dvoma, da bi odstop naših ministrov pomenil za stranko moralni kapital, saj se njihov odstop že ne jemlje več kot pragmatično politično dejanje, ampak kot simbolno dejanje upora zoper desnico. Toda obstaja še tudi drug vidik: če naši ministri odstopijo, kandidatura g. Drnovška pa morda ne bi bila izglasovana, ostajata dve možnosti: ali g. Peterle zaradi nedoraslosti opozicije (eni bi bili iz prestižnih razlogov zoper Rupla, drugi zoper Bavčarja, tretji zoper Kacina...) spravi skozi parlament svoje ljudi (morda bi se kar sam predlagal še za zunanjega ministra) ali pa ne pride skozi, in bi v tem primeru naši ministri ostali sicer administrativni usluž-

benci svojih resorjev — toda brez pravih kompetenc in vsak hip tarča Peterletove kritike, da ne delajo dobro, da so vsega krivi... torej zvezanih rok. Ne bi bili ne v vladi ne zunaj vlade. Zato Demokratska stranka odlaša z odpoklicem svojih ministrov — ne zaradi oblasti, ampak zavoljo koristi Slovenije kot države.

G. Peterle je s prevaro, do katere je objektivno prišlo z identifikacijo kristjanov s Krščansko demokratsko stranko in le-te z njim samim, g. Peterleto, ne videz nepremagljiv. Toda dalj ko bo trajala njegova vladavina, večji fiasko bo nekega dne doživela — za same kristjane in za njihovo stran. Plačali pa jo bomo vsi. Zato si, v korist nas vseh, tega fiaska ne želimo. Nasprotno, menim, da je še čas, da se tok stvari zaobrne. Zato pravim: zaustaviti desnico! Ne z ognjem in mečem, ampak z uporabo ustavnega instituta konstruktivne nezaupnice in torej z odstavitvijo g. Peterleta s položaja predsednika vlade, ki hkrati predstavlja vrh vse močnejše piramidalne klerikalne strukture in simbol novega ekskluzivizma. Temu se bom pač upiral, kakor sem se prejšnjemu, rdečemu klerikalizmu; ne dovolim, da bi mi kdo diktiral, kako naj mislim, ne dovolim, da bi mi kdo gledal v dušo, in ne dovolim, da bi me kdo razglašal za izdajalko. Tukaj sem doma, moje bivanje je legitimno po zakonih, ki jim nihče ni Gospodar.

OBVESTILO

1. Mnogo oseb, ki bi rade uredile svoj državljanski status, je v skrbeh, ker domnevajo, da morajo začeti postopek pred 25. junijem 1992 v vseh primerih.

Ta rok velja samo za zahtevo, da se vrne slovensko državljanstvo tistim, katerim je bilo odvzeto s posebno odločbo.

Za druge postopke, npr. za ugotovitev državljanstva, ni določen noben rok in torej navedeni datum zanje ne velja.

2. Osebe, ki želijo pridobiti argentinski potni list za nedržavljanke, lahko

pri direkciji za konzularne zadeve na argentinskem zunanjem ministrstvu zaprosijo za potrebno potrdilo le, če imajo v osebni izkaznici (cédula de indentidad de la Policía Federal) izrečno vpisano, da so iz Slovenije. Kdor v izkaznici nima vpisanega imena „Eslovenia“, ampak npr. samo kraj rojstva in „Yugoslavia“, lahko zaprosi za posredovanje predstavnika Republike Slovenije po telefonu stev. 441-3418.

Božidar Fink
poblaščenec MZZ

MIRKO VASLE

Svetovno mladinsko prvenstvo v alpskih disciplinah

V Mariboru se je vršilo 11. svetovno prvenstvo v alpskih disciplinah, kjer so se srečali najboljši mladi smučarji iz vsega sveta. Pred svetovnimi prvenstvi pa je bilo že devet evropskih, katerih kolajne so tudi po uradni statistiki Mednarodne smučarske zveze enakovredne svetovnim. V vsej zgodovini teh mladinskih prvenstev so Slovenci poželi 31 kolajn, izmed teh 10 zlatih.

Zgodovina teh mladinskih prvenstev v alpskem smučanju je zelo zanimiva, saj so ta tekmovanja tako rekoč vrata, skozi katera vodi pot v svetovno elito. Sedanji asi svetovnega smučanja so bili večinoma dobitniki kolajn na teh mladinskih prvenstvih. Le malo tekmovalcev in tekmovalk, ki so osvajali kolajne, je šlo v pozabo, večina zaradi poškodb, ki tako pogosto redčijo vrste v alpskem smučanju. Če pogledamo malo v zgodovino teh mladinskih prvenstev, vidimo, da je bilo prvo evropsko prvenstvo v Madonni di Campiglio, Italija, leta 1972. Eden izmed mejnikov slovenskega alpskega smučanja je bilo EP leta 1975 v Mayerhofnu v Avstriji, kjer je naslov prvaka v slalomu osvojil Bojan Križaj. Leta 1977 je bila prireditelj EP Kranjska gora. V veleslalomu je osvojil zlato kolajno Boris Strel. Na 8. EP, spet je bilo v Madonni di Campiglio, je dobil srebrno kolajno Jure Franko. Leta 1982 je EP preraslo v svetovno. V Auronu, je prvi naslov svetovne prvakinja v slalomu pripadel Andreji Leskosek, ki je tudi osvojila srebrno kolajno v veleslalomu, tako da je bila slovenska reprezentanca najuspešnejša udeleženka te premiere. Pri fantih pa je v kombinaciji osvojila bronasto kolajno Tomaž Čizman. Potem se je SP vršilo v Sestriersu. Tu je dobil zlato kolajno v slalomu ter bronasto v veleslalomu Tomaž Čizman, pa zopet bronasto v kombinaciji. Leta 1984 se je mladinsko SP prvič selilo čez ocean v Sugarloaf na vzhodu ZDA. Z naslovom v veleslalomu se je proslavila Mateja Svet, Veronika Šarec pa je bila v obeh tehničnih disciplinah tretja. Pri fantih pa je bila bilanca še boljša. V veleslalomu je dobil zato kolajno Robert Žan, v slalomu pa je bil drugi Sašo Robič. Po nekaj letih neuspehov so Slovenci zablesteli, ko se je tretjič vršil SP v Madonni di Campoglio, ko je Gregor Grilc dobil zlato kolajno v veleslalomu. 1989 v Aljaski pa je v slalomu Grilc dobil srebrno kolajno, uspešen je bil tudi Matej Jovan s srebrno kolajno v kombinaciji in bronasto v superveleslalomu. Lansko svetovno prvenstvo, ki se je vršilo na Norveškem, je bilo za Slovence povsem uspešno.

V slalomu je osvojila naslov svetovne mladinske prvakinja Urška Hrovat, ki je

uspeh dopolnila s srebrno kolajno v kombinaciji. Svetovni prvak v superveleslalomu je postal Jure Košir. Barbara Belec pa je v veleslalomu dobila srebrno kolajno. No, do tu malo zgodovine.

Oglejmo si sedaj rezultate 11. svetovnega mladinskega prvenstva, ki se je vršil letos na mariborskem Pohorju.

Slovenija je dosegla bogat izid. A to pot so si se medalje pridobile dekleta. Da bodo imele v slovenski reprezentanci poglavito besedo dekleta, je bilo pričakovati, saj imajo vendarle precej več mednarodnih izkušenj, še zlasti Urška Hrovat, ki se že poteguje za elitni slalomski razred, medtem ko fantje za sedaj še precej zaostajajo.

Urška Hrovat je ohranila naslove svetovne mladinske prvakinja v slalomu. 10. je bila Mojca Suhadolc, 11. Špela Pretnar, 16. pa Koren.

Čeprav je Urška Hrovat imela najvišji rang med tekmovalkami, je na prvi progi naredila nekaj napak, na drugi pa mojstrsko obvladala konkurenco in vnovič dosegla zlato kolajno.

V kombinaciji je zmagala Švedinja Hanson, druga je bila M. Suhadolc, tretja Š. Pretnar, peta pa V. Hrovat.

V veleslalomu je zmagala Nemka Heusel. 2. je bila Š. Pretnar, 3. Lea Ribarič, 8. Suhadolc, 11. Hrovat ter 14. Koren.

Pri moških so bili izidi veliko bolj skromni. Na primer v slalomu, katerega je dobil novi smučarski zvezdnik, Šved Tobias Hellman, je bil Slivnik šele 17., Pen 20., Kontrec 27., Brežka pa 33.

V kombinaciji je bil Peter Pen 6. Tudi v tej disciplini je zmagal Šved Hellman.

V končni lestvici je največ kolajn odnesla iz Maribora Švedska in sicer 4 zlate, 1 srebrno in 1 bronasto. 2. je bila Nemčija z dvema zlatima kolajnama. 3. pa Slovenija z 1, 2, 2. Potem so se zvrstile: Švica, Italija, ZDA, Avstrija, itd. Bližnja prihodnost je povsem obetavna za mlade slovenske smučarke. Od fantov pa je odvisno od njihovega zagnanja ter resnega treniranja v naslednjem obdobju.

Mariborčan Peter Pen v smuku ni bil daleč od kolajne, v superveleslalomu pa se je izkazal Ljubljancan Gašper Kontrec.

Seveda pa upamo, da bomo ta imena še mnogokrat slišali, ko se bodo „preselili“ v svetovno elito te alpske discipline.

KOČEVSKI ROG

Obletna maša za pobite protikomuniste v Kočevskem Rogu bo letos 5. julija ob 11. uri

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

MENGES — Zasebni podjetnik Milan Jencič je odprl vinoteko T & M, katere posebnost ni le bogata ponudba slovenskih kakovostnih in vrhunskih vin, temveč predvsem vinski klub, v katerem bodo prirajali degustacije, seminarje in predavanja ter kulturne večere za člane kluba. Predvidena so tudi turistična potovanja v vinorodne okolišje, kjer se bodo izletniki seznanili z dobro vinsko kapljico, kulinaricnimi posebnostmi in etnološkimi zanimivostmi vinskih krajev. Na poti jih bo vselej spremljal enolog. Obiskovalcem vinoteke po želji dostavljajo vina na dom in priskrbijo tudi arhivska vina.

MURSKA SOBOTA — Kriminalisti in policisti so zapečatili 30 igralnih avtomatov za nezakonite igre na srečo. Precej gostincev pa je bilo ob pregledu že brez avtomatov, ker so jih pravočasno poskrili.

LJUBLJANA — Slovenska matica je ponatisnila 1. in 2. del Zgodovine likovne umetnosti Izidorja Cankarja: Razvoj stila v starokrščanski dobi in zgodnjem srednjem veku (do leta 1000) in Razvoj stila v visokem in poznem srednjem veku (od leta 1000 do 1400).

LJUBLJANA — V knjižnici Slovenskega etnografskega muzeja so predstavili prvo letošnjo številko revije Lucas, ki je namenjena poznavalcem in ljubiteljem umetnin in starin. Revija poklanja vsakemu kupcu malo grafiko Milene Braniselj. Lastnik revije je Bojan Novak, za likovno podobo skrbi Janez Zalaznik, najožja programska sodelavca pa sta še Ivan Sedej in Jože Hudeček.

KOPER — Delavci mariborske Metalne sestavljajo štiri velike pristaniške žerjave za Tajsko. Vsak ima v sebi vsaj 400 ton železa v sebi. Naročnik zahteva, da mu proizvajalec izroči končan izdelek, in to je storitev posebne vrste. Napravo so izdelali v Mariboru in jo po delih prepeljali do Kopra, kjer jo sestavljajo.

JESENOVO — Za najboljšo mamo Slovenije, v akciji mariborskega tednika, je med približno sto prijavljenimi zmagala Rozalija Benko, mati 20 otrok iz Jesenovega. 80-letna Rozalija se je poročila pri 23 letih z vdovcem, ki je imel 9 otrok. V zakonu se jima je rodilo še 11 otrok. Na kmetiji je sedaj z njo 70-letna pastorka in sin, pogosto pa jo obišče njenih 60 vnukov in 21 pravnukov.

LJUBLJANA — Generalmajor Janez Slapar je dejal, da so bili osnovni namen obiska v Skandinaviji pogovori s predstavniki vojaškega vrha in ministrstev za obrambo. Dejal je, da so govornice, da se bo Slovenija priključila paktu NATO, neosnovane.

LJUBLJANA — Gospodarska zbornica Slovenije je postala članica Mednarodne trgovske zbornice, ki ima sedež v Parizu. Sedaj je GZS polnopravni član ugledne nevladne organizacije, ki združuje člane v več kot 100 državah.

LJUBLJANA — Slovensko notranje ministrstvo je v zadnjem času navezalo več stikov s tujimi policijami, ki za zdaj temeljijo na dvostranskem sodelovanju. Med pomembnejše štejejo podpis protokola o medsebojnem sodelovanju avstrijske in slovenske kriminalistične policije. Gre za vse oblike organiziranega kriminala, še posebej na področju tihotapljenja mamil, orožja, tiskanja in ponarejanja denarja. Za zdaj Slovenija še ni včlanjena v Interpol, zato so ti meddržavni odnosi še toliko pomembnejši.

LJUBLJANA — Na mednarodni konferenci o obrobni kulturah Evrope, ki sta jo v mestu Derry na Severnem Irskem organizirala University of Belfast in Centre of Creative Communications, je v sekciji o Srednji Evropi nastopil Aleš Debeljak s predavanjem Politika slovenske književnosti in nova država. O isti temi je predaval tudi študentom na seminarju o jugoslovanskih književnostih na School of Slavonic and East European Studies univerze v Londonu.

LJUBLJANA — Najnovejši posnetek (pri založbi Intercord) Beethovnov Misse solemnis v D-duru op. 123 s Simfoničnim orkestrom iz Baden Badna, zborom Praške filharmonije in solisti, med katerimi je tudi Marjana Lipovšek, in pod dirigentskim vodstvom Michaela Gielena, je prejel nagrado nemške diskografske kritike kot najboljši posnetek v prvem tromesečju 1992.

CELJE — Celje je edino slovensko mesto, ki ima zapore prav v starem mestnem jedru, v minoritskem samostanu, obkroženem s tržnico, banko, sodiščem in cerkvijo. Dva osnovna problema pestita ustanovo: lokacija, ki mladim zapornikom ne omogoča ustrezne obravnave, in nefunkcionalnost objekta, ki ne ustreza zahtevam sodobne strokovne obravnave mladoletnikov. Zato predlagajo, da bi ustanovo preselili v nekdanje vojašnice.

LJUBLJANA — Slovensko mladinsko gledališče je serijo letošnjih gostovanj na svetovnih gledaliških festivalih pričelo s predstavitvijo Šeherezade Iva Svetina v režiji Tomaža Pandurja na dveh festivalih v Latinski Ameriki: v Bogoti in v Caracasu, ki bo letošnji osrednji kulturni dogodek ob proslavitvi petstoletnice odkritja Amerike.

LJUBLJANA — Iskrina tovarna Feriti je s tajvansko firmo Nsife podpisala pogodbo o prodaji znanja (know how), in sicer v obliki dokumentacije za proizvodnjo mehkih feritov na Tajvanu. Tovarna bo s tem iztržila milijon dolarjev.

PODČETRTEK — Z aprilom je stopil v veljavo začasni režim na območju turističnega kompleksa Zdravilišča Atomske toplice. Obmejni organi so se dogovorili, da bo poleg kateregakoli osebnega dokumenta že kartica hotela, kopaljšča, Atomske vasi ali avtokampa, ki jo dobi vsak gost, dovolj za neovirano prehajanje slovensko-hrvaške meje na tem območju.

LJUBLJANA — Inž. Tone Planinšek s Hidrometeorološkega zavoda Slovenije je dejal, da je opazovanje snega v Ljubljani v določenem obdobju pokazalo tri različne plasti. Spodaj in zgoraj je bil sneg bel, srednja plast pa je bila rumena. Rezultati v laboratoriju so pokazali, da gre za pesek iz Sahare.

LJUBLJANA — Demokratska stranka upokojencev Slovenije je sklenila, za razliko od Sivih panterjev, nastopati samostojno na volitvah, s svojim volilnim programom in svojimi kandidati. Za cilj so si postavili vsaj tri poslanska mesta v državnem zboru.

LJUBLJANA — Na 23. dražbi plemenitih kovin na ljubljanski borzi se je zlato podražilo za 128 SLT. Tako je bil gram zlata vreden 1183 SLT. Tako kot vedno je po-

Osebne novice

Rojstvo: 24. aprila se je rodila **Nataša Janina Urbančič**, hčerka Ine roj. Durič in Janija Urbančiča.

Čestitamo!

Poroke: V soboto, 2. maja, sta se v slovenski cerkvi Marije Pomagaj poročila **Marko Jakoš** in **Sandra Malovrh**. Pri poročni maši je pel Gallus. Za priče so bili ženinovi starši Janez in ga. Zalka Jakoš ter nevestina mati ga. Helena Malovrh in nevestin bratranec Herman Malovrh ml. Poročil je župnik Jože Škerbec.

V cerkvi Ntra. Sra. del Carmen v Ramos Mejia sta se poročila **Pavel Uštar** in **Miguel Graciela Melgarejo**. Priči so bili njuni starši Ivan Uštar in Pavla Uštar roj. Burja ter Rogelio Melgarejo in María Santa Ayala de Melgarejo. Poročil ju je stric France Burja OFM.

Mladim novoporočencem čestitamo!

Smrt: V Slovenski vasi je na posledicah roparskega napada umrl France Adamič (79) *Naj počiva v miru!*

Poročilo o delovanju

Ob koncu lanskega leta so se v Našem domu uspešno vršile raznovrstne prireditve.

Ker je med počitnicami marsikomu spomin obledel, smo potegnili iz omare prašni pisalni stroj in natipkali sledeče spomine.

Dne 13. oktobra 1991 smo obhajali 35. obletnico Našega doma. Celodnevno praznovanje, ki se je začelo s sveto mašo, smo zaključili s predstvom igre Ivana Tavčarja „Cvetje v jeseni“, z režijo Frida Beznika in scenerijo Toneta Oblaka.

Ves trud, ki ga je ta uprizoritev zahtevala, je bil poplačan s številno udeležbo sanhuških rojakov in gostov drugih Domov.

Zaradi doseženega uspeha so dne 27. igro znova predstavili.

Novoimenovani sanjuški škof msgr. Jorge Meinville je dne 20. oktobra somaševal z dr. Alojzijem Starcem in z prof. Frančetom Bergantom v mestni stolnici.

Po maši smo se v Našem domu zbrali, a bi proslavili matere za njihov dan in istočasno priredili škofu prisrčen sprejem.

Škof je bil vesel domačega vzdušja, slovenske besede in slovenskega petja; spodbujal nas je, naj nadaljujemo slovensko in misijonsko poslanstvo.

Naslednji dan nam je dr. Janez Bogataj iz Slovenije predaval o pomenu kulturno etnološke dediščine kot vrednote.

Že v mesecu novembru 1991, v soboto 9. je Mladinski pevski zbor praznoval 20-letnico ustanovitve s koncertom. Poleg mešanega zbora sta nastopila še moški in dekliski zbor. Za zaključne pesmi so se pridružili še bivši pevci. Pečovodja Andrej Selan je bil deležen izrednega priznaja v

vpraševanje prevladovalo nad ponudbo.

ROGAŠKA SLATINA — Švičar Kurt Muller, ki se je tam pozdravil, je v zahvalo poklonil zdravilišču svojo zbirko 20.000 grafik, ki jo je zbiral 35 let.

zahvalo za trud in požrtvovalnost.

V okviru skrbno pripravljene sprejema je prišel med nas 21. novembra škof Metod Pirih. Po sv. maši smo se zbrali v Našem domu, kjer smo se mu predstavili s pestrim kulturnim programom. Nastopili so Mladinski pevski zbor, folklorne skupine v gorenjski in belokranjski narodni noši ter recitatorji in šolski otroci. Slavje se je zaključilo z večerjo, ki je potekala v veselem vzdušju.

Božični dan smo praznovali z ganljivo, izredno realno uprizoritvijo rojstva in s skupnim zajtrkom.

Leto smo zaključili s Silvestrovanjem. Po večerji in kulturnem programu so sledila voščila, napitnice in ples ter želje za srečo v novem letu!

Veronika Tekavec

Zveza žena in mater

Pred kratkim smo imele volitve, kjer smo sestavile sledeči odbor: predsednica Marija Malavasič-Casullo, podpredsednica Jelka Malovrh, tajnici Nežka Kržišnik - Jelka Indihar, blagajničarki Pavla Tomažević - Marija Selan, gospodinjci Olga Radoš - Ana Marija Bregar, kulturni referentki Rezka Adamič - Irena Poglajen, socialni referentki Helena Oblak - Francka Grilj; širši odbor: Minka Erjavec, Rozka Likozar, Monika Krajnik, Cilka Urbančič, Marija Podlogar, Marica Urbančič, Zinka Jelen, Majda Albreht.

Pred velikonočnim praznikom smo se zbrale v Našem domu v lepem številu in smo izdelovale butarice.

Lepo se zahvalujemo vsem, ki ste priskočili na pomoč.

Dne 31. maja po sv. maši bo v Našem domu imela predavanje Teodora Geržinič „O izkustvu klinične smrti“. Vabljeni vsi, žene, možje, dekleta in fantje.

Veseli večer in nagradno zrebanje

V soboto, 28. marca je bila za zaključek „velike rife“ družabna prireditve. Za kritje stroškov pri upravi Doma je finančni odsek pripravil bogato zrebanje, katerega glavni dobitek je bil avtomobil in še vrsta dobitkov. Okrog 400 gostov se je udeležilo prireditve, kjer je bila najprej večerja, vmes pa so bile plesne točke. Lepo vreme je pripomoglo, da je bila lahko prireditve na lepo okrašenem vrtu kljub grozečemu nebu.

Najprej je nastopila folklorna skupina s Slovenske pristave v Castelarju, ki se je predstavila z vrsto slovenskih narodnih plesov. Zelo uglašen ples je navdušil občinstvo, še posebno argentinske goste, ki so tako imeli priliko spoznati nekaj biserov iz slovenske narodne zakladnice. Domača dekleta pa so predstavila nekaj plesov iz italijanske in španske folklorne. Najprej sta Gaby Malovrh in Alenka Kristof odplesali solo točko, nato sta se pa dve skupini deklet živahno zavrteli. Lepe obleke, dobra osvetljava in lepo okolje so pripomogli, da so vsi nastopi prišli do prave veljave. Ves program je z izkušnostjo vodil lic. Stanko Jerebič. Večer je popestril s svojo godbo Slovenski instrumentalni ansambel. Pri glavni točki večera: zrebanje avtomobila je sreča doletela dr. Marijo Avguštin, pa tudi ostali dobitki: motorno kolo, televizor, hladilnik in minikomponent so kmalu dobili svojega lastnika.

Razno iz Slovenije

Te dni bo Slovenija vložila prošnjo za članstvo v OZN. Kot so povedali, bodo prošnjo podprle tudi ZDA. S tem bi dobili vstop v druge specializirane agencije OZN kot so IMF, poštno zvezo, Unesco itd.

Slovenijo so priznale Sudan, Združeni arabski emirati in Kitajska. Slovenija in Izrael pa sta vzpostavila diplomatske odnose na ravni veleposlanštva, enako kakor z Egiptom. Diplomatske stike pa sta že navezali Norveška in Čile.

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; Viktor Fekonja
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713.

PSIHOANALIZA

Psichoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, inž. Janez Kocmur vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled — Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Vital Asič — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr. pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hermandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ starih vrstic \$ 3- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 9.-

Slovenski dom San Martín

bo praznoval

32. obletnico

v nedeljo, 17. maja 1992

Slovenska kulturna akcija

2. kulturni večer

IVAN BUKOVEC

RAZSTAVA AKVARELOV

Otvoritev v soboto, 16. maja 1992 ob 20. uri
v mali dvorani Slovenske hiše

SDO

SAN MARTIN

SFZ

30. maja ob 21.30 uri

COUNTRY PLES FESTIVAL

Igrala bo edina skupina country music v Argentini
MAX

Sodeluje tudi orkester HRAST

Vsi lepo vabljeni!

Kolumb na slovenski znamki

Združene PTT organizacije Slovenije so v sodelovanju s slovenskim ministrstvom za promet in zveze ob 500-letnici odkritja Amerike izdale priložnostni znamki za 27 in 47 tolarjev.

Znamka z nižjo vrednostjo je posvečena slovenskemu misijonarju, jezuitu p. Marku Antonu Kappusu iz Kamne Gorice, ki je konec 17. in v začetku 18. stoletja deloval v pokrajini Sonora, oziroma v današnji severni Mehiki. Na znamki z večjo vrednostjo je stari zemljevid mehiškega zaliva s podobo ladje Santa Maria. Znamka je posvečena genovskemu pomorščaku Krištofu Kolumbu, ki je odkril Novi svet.

Doslej je Slovenija izdala deset rednih in štiri priložnostne znamke. Maja bodo dobili priložnostno znamko ob kongresu oblikovalcev in za Slomskovo obletnico, junija pa ob 80-letnici Gorske reševalne službe.

„V tem edinem miru, to je: v tebi, edini, največji in večni dobroti, bom spal in počival“
(Ps 4, 9).

Sporočamo vsem znancem in prijateljem žalostno vest, da je 28. aprila v 79. letu starosti umrl naš brat, mož, ata, gospod

France Adamič

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga prišli kropiti in se ga spominjate v molitvah.

Žalujoci: žena Marija roj. Močnik;
sinovi: Franci z družino,
Marijan in Peter;
hči Vera por. Mehle z družino;
brata Jože z družino in Tone;
sestra Agata
ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija in Kanada.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110
USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos „VILKO“ S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 8. maja:

Informativni sestanek SLS ob 20.

SOBOTA, 9. maja:

Redni pouk slovenskega Sredješolskega
tečaja v Slovenski hiši ob 15.

NEDELJA, 10. maja:

Romanje v Luján

SOBOTA, 16. maja:

Kulturni večer SKA: Razstava akvarelov
Ivana Bukovca ob 20. v Slovenski hiši.

Redni pouk slovenskega Sredješolskega
tečaja v Slovenski hiši ob 15.

NEDELJA, 17. maja:

32. obletnica Slovenskega doma v San
Martinu.

ČETRTEK, 21. maja:

Sestanek Sanmartinske lige: predavanje
prelata dr. Alojzija Starca: Cerkev in iz-
seljenjsko vprašanje.

NEDELJA, 24. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. maja:

Country ples festival v San Martinu.